

ning, for saa vidt angaar Svingningerne i Lønnings- og Materialeudgifter samt Sygekasse-Omordning, og den faar ej heller ved Sammenligning mellem 1930—31 og 1935—36 nogen Betydning, for saa vidt angaar Afskrivning og Forrentning, idet Forøgelsen fra 1930—31 til 1935—36 saavel efter de gamle som de nye Regler andrager 6,6 Mill. Kr., men den maa for disse to Grupper (Afskrivning og Forrentning) anses for at være den rigtigste, efter at de nye Regler fra alle Sider er anerkendt. Det samme gælder med Hensyn til Beregningen af Pensionsudgifterne, hvor Beregning efter de ældre Regler i øvrigt ikke kan give rigtigt Resultat. Hvis de ældre Regler skulde lægges til Grund, maatte der ske Korrigering ikke alene for de bevægelige Løntillæg til Pensionerne, men ogsaa for Antallet af Pensionister, der som Følge af Personalets Aldersfordeling er stadig stigende. Til Belysning heraf skal nævnes, at Pensionsudgiften fra 1931—32 til 1932—33 steg med 263 000 Kr., skønt Pensionsfradraget steg med 237 000 Kr. og det bevægelige Tillæg faldt med ca. 100 000 Kr. Den reelle Pensionsstigning var saaledes ca. 600 000 Kr. Hvor meget de fra 1. April 1933 ændrede Regler om lavere Aldersgrænse har betydet, kan ikke opgøres, da ingen ved, hvor længe paagældende kunde være blevet i Tjenesten ud over det 65de Aar. Forestillingen om dette Forhold er almindeligvis ganske overdreven, og man skal til Belysning heraf anføre, at der i Femaaret 1926-27—1930-31 aarligt af 253 afskedigede Tjenestemænd kun var 37, der naaede 70 Aar, og i Aaret 1931—32 af 272 afskedigede kun var 23, der naaede denne Alder ved Afgangen.

Endvidere har man i Oversigten taget Hensyn til 1) Paaskens forskellige Beliggenhed omkring Finansaar-Skiftet (hvert Aar bør have tilregnet een Paaske), 2) Personalets i stigende Grad ujævne Aldersfordeling, 3) den særlige Forhøjelse paa Driftsudgiftsbudgettet i 1935—36 med 1 Mill. Kr. til Sporforstærkning i Konsekvens af de nye Afskrivningsregler og 4) den ekstraordinære Udgift i de to sidste Aar til Kurveregulering.

Ved Sammenligning af de for de forskellige Aar opførte Driftsresultater vil det imidlertid være ganske misvisende at undlade at tage Hensyn til den meget betydelige Nedgang i Godsbefordringen, der har fundet Sted i de forløbne Aar, og som lige saa vel som de foran omhandlede Forhold kan karakteriseres som udefra hidført (Vilkaarene for Automobiltrafik, Landbrugsproduktionens Nedskæring, Valutavanskeligheder m. m.). Forholdet er det, at Jernbanerne til Afvikling af Godsbefordringen — uanset endog meget betydelige Udsving i denne — de forskellige Aar har og maa have nogenlunde samme Beredskab: Sporanlæg og Varehuse, Betjening og Toggang, ja, at man endog har maattet i ikke ringe Grad udbygge og fremskynde denne sidste for at bevare mest mulig af Godstransporterne. Man har derfor i Oversigten angivet Nedgangen i Godsbefordringen i de enkelte Aar siden 1930—31.

Naar man ikke paa samme Maade har anført Tal for Udsving i Personbefordringen, skyldes dette dels, at der her i Virkeligheden ikke mere er nogen Krisetilstand til Stede, dels at Forholdet er paavirket bl. a. af Statsbanernes Optagelse af Automobilbefordring, af Takstreguleringer, af Elektrificeringen af Københavns Nærtrafik m. m.

Det fremgaar af Oversigten, at Statsbanerne (med ensartede Beregningsprincipper som Grundlag) fra 1930—31 til 1935—36 har kunnet forbedre sit egentlige Driftsoverskud med 7,2 Mill. Kr. og *derudover* kunnet bære den katastrofale Nedgang paa 11,2 Mill. Kr. (over 20 pCt.) i Godsindtægterne. Regnes Afskrivning og Forrentning med, er der en Forbedring paa 0,6 Mill. Kr., uanset Tabet 11,2 Mill. Kr., som er paaført Statsbanerne udefra. Tager man Udgangspunktet i 1932—33 — da Krisen i saavel Gods- som Personbefordringen kulminerede og Indtægten fra 114,1 Mill. Kr. i 1930—31 var gaaet ned til 91,9 Mill. Kr. —, er der fra dette Aar til 1935—36 en *Forbedring i det egentlige Driftsresultat paa 17,5 Mill. Kr. og en Forbedring i det samlede Tilskud til Driften (inkl. Afskrivning og Forrentning) paa 13,5 Mill. Kr.*

Denne økonomiske Forbedring — der for Udgifternes Vedkommende skyldes Rationaliserings- og Saneringsarbejdet og for Indtægternes Vedkommende i særlig Grad Propaganda og Optagelse af nye Muligheder, en Regulering i 1934 af visse Billet- og Kortpriser samt en Bedring i Konjunkturerne særlig i Henseende til Personbefordringen — er ikke sket paa Bekostning af Ydelserne. Disse er tværtimod paa næsten alle Omraader steget: Køreplanen udvidet og forbedret, Materiellet fornyet o. s. v. Selv om en Del af Fornyetelserne er sket paa Anlægsbudgettet, er det dog givet, at en Tid med en saa intensiv Anlægsvirksomhed som den forløbne belaster